

Sobota, 1. 8. 2015, 19:30, Krefeld, Nemecko

„Vidzte, akú lásku nám dal Otec – aby sme sa volali deťmi Božími, a sme nimi! Preto nás svet nezná, pretože Jeho nepoznal. Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme jemu podobní, lebo ho budeme vidieť tak, ako je. A každý, kto má túto nádej na Neho, očisťuje sa, tak ako je aj On čistý.“

Pánu buď vďaka za vzácne piesne, ktoré sme spievali i ktoré spieval spevokol, i za poslednú pieseň „V Pánu je mi dobre“. Ako často nám vôbec nie je dobre v situáciách, v ktorých sa nachádzame. Ak sa však v Pánovi stíšime v každej situácii, tak bude Boží pokoj, ktorý je vyšší ako všetok rozum človeka, panovať v našich srdciach a mysliach.

Dnes je pre mňa mimoriadny deň, deň, ktorý učinil Pán – spomienka na poslednú misijnú cestu. Predtým ako sa tomu budeme stručne venovať, dovoľte mi narýchlo odovzdať pozdravy.

[pozdravy]

Všetci nechávajú srdečné pozdravy a my sme vďační za všetkých bratov vo všetkých jazykoch a krajinách, ktorí Pánovi stoja k dispozícii, aby niesli Slovo a mohol byť rozdávaný pokrm.

Dnes máme návštevu z Dakaru v Senegale, z Johannesburgu, Guadeloupe, Kanady, Kinshasy, Anglicka a celej Európy. Sme tu dnes zhromaždení od všadiaľ.

Mimoriadnym spôsobom by som chcel dnes v našom strede pozdraviť brata Jozefa z Kinshasy. Brat Jozef, povstaň a otoč sa, aby ťa všetci videli. To je brat, ktorý sa o všetko postaral a ktorý dal po každom kázaní oltárne volanie a všetci, ktorí prišli dopredu, tak učinili, pretože náš brat všetko na záver zhrnul a dal výzvu. Boh ti mimoriadnym spôsobom požehnaj. Máme tu aj brata Valentína z Kinshasy, mimoriadny muž, ktorého Boh použil v televízii a inými spôsobmi. Boh ti požehnaj mimoriadnym spôsobom. Sme jednoducho za takých bratov vďační.

Máme tu dnes aj brata Didiera, ktorý ma sprevádzal. Povstaň brat. Brat Didier ma tentokrát sprevádzal od prvého až po posledný deň.

Brat Taty, povstaň. Od prvej hodiny prvého letu – najlepší prekladateľ okrem Jeana-Lamberta. Náš brat Jean-Lambert je veľmi dobrý prekladateľ z nemčiny do francúzštiny a náš brat Taty je najlepší prekladateľ z angličtiny do francúzštiny. Jednoducho nádherné, že dosahujeme všetky jazyky a skutočne môžeme slúžiť Pánovi.

Predtým, ako podám krátku správu, chcel by som premietnuť približne 9 minút, aby ste krátko mohli vidieť ako prebiehali zhromaždenia. Zaznamenali sme tri zhromaždenia a môžeme ich vidieť.

[video z kázaní z Afriky:]

[Kinshasa:] Chcel by som vás pozdraviť vo francúzskom jazyku, ale vy všetci rozumiete po anglicky. Boh vás bohate požehnaj. Toto je deň, ktorý Pán učinil pre vás. Je to pre vás všetkých mimoriadny deň. Boh buď dnes večer s nami. Boh vás všetkých požehnaj.

Koľkí z vás milujú Pána Ježiša Krista? Koľkí z vás milujú Božie Slovo? Koľkí z vás veria každému zaslúbeniu, ktoré Boh dal?

Milovaní bratia a sestry, v deň Letníc, pred dvetisíc rokmi, dali tri tisícky duší svoje životy Kristovi a dali sa pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista. Všetci povstaňte na svoje nohy. Sme vďační všemohúcemu Bohu. Tisícky ľudí sú tu zhromaždení a stovky prišli dopredu, aby prijali Ježiša Krista a boli pokrstení v mene Pána Ježiša Krista. Nech na vás spočinú požehnania všemohúceho Boha! Ak veríte, povedzte „Amen!“ Povedzte „Amen!“ Boh Vám požehnaj!

Milovaní bratia a sestry, dovoľte mi na záver povedať toto: Chcem sa z tohoto miesta vrátiť s istotou v mojom srdci, že nebudete blázniví a nebudete nasledovať človeka. Zdvihnite vaše ruky, ak budete veriť len Božiemu Slovu! Buďte z Božej milosti múdri! Buďte v kontakte s Bohom skrze Svätého Ducha! Svätý Duch inšpiroval Božie Slovo a preto sme Svätým Duchom vedení.

Požehnané sú Vaše oči, pretože videli! Požehnané sú Vaše uši, pretože počujú! Požehnané sú vaše srdcia, pretože veria! Nech na vás všetkých spočinú požehnania všemohúceho Boha! Nech Boh mimoriadnym spôsobom požehná brata Jozefa, nech Boh požehná dvoch prekladateľov. Som si takmer istý, že toto by mohla byť moja posledná návšteva. Koľkí z vás chcú byť pripravení, keď sa Pán vráti? Boh vám požehnaj! Takže sa vraciam späť s istotou v srdci, že vás všetkých opäť uvidím! Boh vám požehnaj!

[Lubumbashi] Boh je na tomto mieste. Toto je posledné zhromaždenie na tejto ceste. Boh učinil veľké veci. Nech je toto ten najväčší deň. Ten najväčší deň vo vašom živote. Veríte každému zaslúbeniu? Prijali ste Slovo pravdy? Sľúbili ste, že nikdy neprijmete žiadny výklad? Boh nikdy nezapečatí lož. Musíte byť čistým Božím Slovom, musíte prijať Slovo pravdy, aby ste mali právo byť zapečatení Svätým Duchom. Povedzte to vo svojom srdci alebo i svojimi ústami:

„Pane, Ty si učinil tento deň obzvlášť pre mňa. Verím Slovu pravdy, budem zapečatený Duchom pravdy a obdržím Ducha zasľúbenia.“

Pane Bože, posväcujem Ti celé zhromaždenie a obzvlášť brata Kazadiho a všetkých slúžiacich bratov, aby všetci pochopili, že my, ktorí kážeme Božie Slovo, sme z Boha, a tí, ktorí Božie Slovo počujú, sú z Boha. Chválimo Ťa za tento deň, ktorý si učinil pre nás všetkých. Pane, požehnaj toto mesto, požehnaj Svoj ľud, požehnaj vládu, maj Svoju cestu s každým jedným! Haleluja!

[Krefeld:]

Získali ste malý náhľad na to, čo Boh konal. Prečítam len sumár:

9. júla v Gome bolo zhromaždených 12 000 ľudí a z toho sa nechalo 84 pokrstiť. V Kinshase bolo 10. júla zhromaždených 18 000 ľudí a potom sa nechalo pokrstiť 487. V Mambake bolo 4 000 ľudí a 38 sa nechalo pokrstiť. V druhom zhromaždení v Kinshase 12. 7. bolo prítomných 12 000 a 241 sa nechalo pokrstiť. V Kolwezi 14. 7. bolo 9 000 a 32 sa nechalo pokrstiť.

Dohromady sa nechalo pokrstiť po zhromaždeniach 882 ľudí nezapočítajúc súrodencov z posledného zhromaždenia v Lubumbashi.

Boh skutočne daroval milosť a sme mu za to veľmi vďační.

Ešte raz našim bratom ďakujeme, skutočne zo srdca ďakujeme. Je to krajina, kde bratia neprepadli cudzím učeniám, ale skutočne ostali v Slove Pána a vidíme ovocie. Dovoľte mi poznámku: Či to bolo 12 000, 4 000 alebo 18 000 ľudí, 95 % všetkých týchto počívajúcich sú naši bratia a sestry. To sú naši bratia a sestry. Sú tam lokálne zbory, kde je 4 000, 5 000, 6 000 ľudí a aj dnes počujú Slovo a my všetkých zdravíme, či je to v Kolwezi, Kinshase, Lubumbashi, Mbuj-Mayi alebo v Gome. Nech Pán našich bratov a sestry všade požehná. Sme jednoducho vďační za tieto možnosti. Ak nad tým premýšľam... Už 38 rokov navštevujem túto krajinu a Pán tam z milosti skutočne daroval ovocie. Jemu buď za to česť.

Mám aj inú mimoriadnu správu. Dnes bolo prvé vysielanie v Perzskom zálive – prvé vysielanie z [televíznej] hlavnej centrály v Pakistane. Dnes o 16:00 hodine bolo prvé vysielanie a každú sobotu po celý rok budeme mať vysielanie, pričom každú stredu bude vysielanie opakované tak, aby celý región mohol počuť Slovo Pánovo. Sme bratovi Michaelovi tiež mimoriadne vďační, pretože si dáva tú námahu a všetko to organizuje a činí možným.

Jemu, všemohúcemu Bohu, buď skutočne vďaka – že všetky tieto možnosti môžeme použiť, aby sme všetkým priniesli Slovo Pána. Ako môžu bratia dosvedčiť, v Kinshase počul celé kázanie aj prezident a prikázal ho počúvať aj kardinálovi. Boh skutočne koná veľké veci a aj tam boli kázania prenášané televíziou. Celá krajina je milostivo navštívená. Sme jednoducho veľmi vďační. Ako som to už v úzkom kruhu povedal: Nikdy som to neprežil takým spôsobom ako tam. V čakárni na letisku, kde ľudia stále prichádzajú a odchádzajú náhle stojí predou mnou policajt a hovorí: „Chcel by som, aby ste sa za mňa modlili. Počul som televízne vysielanie.“ A tam, v tejto čakárni, som sa mohol za tohoto policajta modliť.

Mohol by som hovoriť aj o iných prípadoch veľkých vecí, ktoré Boh učinil, ale dnes sme tu, aby sme Boha nanovo prežili a aby sme naše životy nanovo posvätili Pánovi. A ako náš brat už zdôraznil: Nech sa to vyplatí, že i naďalej cestujeme, aby sme počuli Slovo Pánovo.

Mohli by sme hovoriť mnoho o tom, čo sa deje, obzvlášť s Izraelom, ale Boh bdie, On nikdy nemešká. Všetko, čo On rozhodol, sa bude diať.

V našej krajine máme tú najhoršiu správu. V utorok bolo veľkým písmom v jednom časopise napísané, že Lutherova Biblia má byť úplne nanovo prepracovaná. 15 000 miest má byť zmenených a potom už viac nebude stáť napísané „Duch Boží vanul“, ale „vietor vanul“. Je nepochopiteľné, čo si ľudia dovoľujú. A táto Biblia má byť k dispozícii k jubilejnému roku 2017. Je nám skutočne úplne inak na mysli, keď vidíme, ako ďaleko ľudia s rúhaním voči Bohu a voči Božiemu Slovu zachádzajú. Prirodzene aj v Božom Slove sú v rôznych prekladoch nepatrné rozdiely, ale tie nie sú vôbec žiadnym problémom pre tých, ktorí nachádzajú u Boha milosť. Všetci, ktorí sú vedení Duchom Božím, poznávajú pravdu. Mohli by sme zísť ešte na mnohé veci.

Máme nádherné Slovo, ktoré sme počuli na úvod a bratia a sestry, rešpekt, ktorý nám Boh daroval pred Jeho Svätým Slovom, je ten najväčší dar, ktorý sa nám mohol stať. Jednoducho veriť tak, ako hovorí Písmo. Verš 2 z 1. Jánovej 3. kapitoly je jednoducho pramocný:

„Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme Jemu podobní, lebo Ho budeme vidieť tak, ako je. A každý, kto má túto nádej na Neho, očisťuje sa, tak ako je aj On čistý.“

A to nás hneď vedie k 1. Tesaloničanom 4, že Pán sa vráti a mŕtvi v Kristu najprv povstanú a my, ktorí žijeme budeme premenení

a spolu s nimi budeme vytrhnutí, aby sme sa stretli s Pánom a prišli na svadobnú hostinu. Keď potom myslíme na to, čomu všetkému sa verí aj medzi tými, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, tak je nám z toho zle. Ako mi jeden brat vo Virginii povedal: „Brat Frank, vytrhnutie už nastalo.“ A ja som na neho hľadel a spýtal som sa: „Ako to?“ Odpovedal: „Nuž, je tu zjavenie a keď máš to zjavenie, už si vytrhnutý.“ A ja som povedal: „Moment! To tak predsa nejde! Ty si tu, ja som tu, ty nie si premenený, ja tiež nie.“ On skutočne povedal: „Ja som vytrhnutý a ty si ešte tu.“ A ja som povedal: „Obidvaja sme predsa tu!“

Nie! Vďaka buď Bohu za jasnosť Božieho Slova. Keď náš Pán príde, tak ho uvidíme a budeme premenení. To je predsa celé tajomstvo, bratia a sestry. A vždy, keď spievame piesne, tak to zasiahne jadro, totiž krv, krv novej zmluvy. O čo sa jedná? V krvi je život [3. Mojžišova 17:14]. Náš Pán dal Svoj život za teba a za mňa a preliat Svoju krv.

Aj to sme stále znovu nanovo zdôrazňovali: Sme vďační za zjavenie, ktoré Boh bratovi Branhamovi skutočne daroval. On mohol povedať: „Anjel Pánov stál v mojej izbe a povedal mi, čo presne sa toho dňa stalo.“ A pretože sa prapôvodný hriech stal skrze splodenie v krvi a tele, musel náš Pán skrze splodenie z Ducha prísť do tela, aby za nás preliat Svoju krv a vydal za nás Svoj život, aby sme mohli byť zachránení z pádu a dostali zmierenie s Bohom a nový život.

Ako sme počuli zdôraznené už v modlitbe: Pán nech potvrdí Svoje Slovo a k tomu sa hodí prečítať posledné dva verše Marka 16, 19–20:

„A tak Pán Ježiš, keď dohovoril s nimi, uzatý bol hore do neba, a sadol si po pravici Božej. A oni vyšli a kázali všade a Pán spoluúčinkoval a potvrdzoval Slovo tým, že ho sprevádzali divy.“

Pán spoluúčinkoval, nebolo to len zvestovanie, boli tam výsledky – záchrana, uzdravenie a oslobodenie a bratia a sestry, s tým my počítame i dnes večer, pretože tak znie ten prapôvodný príkaz – v mene Pána má byť všetkým národom kázané odpustenie hriechov – a to my teraz konáme.

My nemáme len zvesť, my máme Božiu zvesť: „Zmierte sa s Bohom...“ [2. Korinťanom 5:20], prídte späť ku Bohu, prídte späť k Božiemu Slovu, prídte späť k prapôvodnému základu. Kto číta výroky brata Branhama, čo on spája so zvesťou – späť k učeniám apoštolov. Ako sme povedali predtým – zvesť je späť ku Božiemu Slovu, späť na počiatok, späť k tomu, čo Boh vtedy konal.

V Lukášovi 24 máme tiež príkaz a slová nášho Pána. A tu stojí vo veršoch 44 až 47:

*„A povedal im: Toto sú Moje Slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí naplniť všetko, čo je napísané o Mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch. Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli písmam. A povedal im: Tak je napísané, a tak musel Kristus trpieť a vstať z mŕtvych tretieho dňa, a musí byť kázané v Jeho mene **pokánie ku odpusteniu hriechov** medzi všetkými národmi počnúc od Jeruzalema.“* [podľa nem prekladu]

Tu máme jadro Božieho poverenia: „*pokánie ku odpusteniu hriechov*“! Bez pokánia nie je žiadne odpustenie vôbec možné. Najprv na nás musí prísť Duch Boží, usvedčiť nás o hriechu a vypôsobiť v nás ľútosť, aby sme mohli konať pokánie a povedať: „Pane odpusti, buď mi milostivý, nezapočítavaj mi ničoho.“

Ján Krstiteľ začal službu slovami: „*Čiňte pokánie, pretože nebeské kráľovstvo sa priblížilo!*“ [ev. Matúša 3:2]

Nás Pán začal tými istými slovami: „*Čiňte pokánie, pretože nebeské kráľovstvo sa priblížilo!*“ [ev. Matúša 4:17]

Peter v prvom kázaní: „*Čiňte pokánie, každý z vás nech sa nechá pokrstiť na meno Ježiša Krista!*“ [Skutky 2:38]

Bratia a sestry, povedzme to pred tvárou Božou: O čo sa jedná dnes? **Predsa nielen o to hovoriť o zvesti, jedná sa o spásne prežitia, ktoré my musíme osobne s Bohom urobiť.** Poučenie potom prichádza, ale najprv musíme predsa nájsť milosť u Boha a povedať: „Pane vezmi mňa, úbohého človeka, mňa, ktorý ku tebe prichádzam. Odpusti mi, zober ma takého ako som a buď mi hriešnikovi milostivý!“ A potom prežijeme, že prídu i slzy, že sa skutočne pred tvárou Božou poznáme takí, akí naozaj sme. Prečo to hovorím? Sú medzi nami noví, sú tu mladí, ktorí ešte Boha neprežili a my by sme chceli, aby skutočne všetci boli pri tom, keď Pán znovu príde, aby tých Svojich vzal domov.

Ak náš Pán sám povedal „*Jedine, že sa narodíte znova, inak kráľovstvo Božie neuvidíte...*“ [ev. Jána 3:3], tak to predsa k tomu náleží.

Nielen odpustenie, zmierenie, milosť a spása, ale Slovo Božie ako semeno musí byť zasiate do nášho srdca, aby Svätý Duch mohol na toto semeno prísť a mohol v nás stvoriť nový Boží život.

Sú mnohé spojenia, ktoré nás vedú k Bohu, aby sme vedeli, že Pán to s nami myslí dobre a chcel by, aby sme všetci dosiahli cieľ.

A taktiež tá hlavná vec, o ktorú sa teraz skutočne jedná, bratia a sestry – predsavzal som si, že budem v každom zhromaždení čítať Božie poverenie, ktoré bolo dané bratovi Branhamovi, aby sme jednoducho vedeli, že sme neuverili šikovne zloženým bájkam, ale aby sme poznali deň, hodinu a zvestovateľa a aby sme Božie poverenie rešpektovali. Ak Pán niekoho posielal, tak ho predsa máme prijať a zo srdca veriť, čo mu Boh povedal a aké poverenie má vykonať. Preto mi to nezazlievajte, musí to byť stále znovu hovorené.

Nikomu dnes nepomáha ak len číta Matúša 24:14: „*Evanjelium o kráľovstve bude zvestované všetkým národom ku svedectvu a potom príde koniec.*“ Koľkí evanjelisti kážu svoje vlastné evanjelium! Pavol už v liste Galaťanom 1 písal, čo má byť s človekom, ktorý zvestuje iné evanjelium ako to, ktoré zvestoval on a apoštoli. Oni toho dňa prídu a budú hovoriť: „Či sme v Tvojom mene to alebo ono nečinili...“ a Pán im bude musieť povedať „*Neznám vás...!*“ [ev. Matúša 7:22-23] Milosť, ktorú nám Boh daroval, spočíva v tom, že skutočne veríme, že Boh naplnil zaslúbenie, že pošle proroka a že zvesť je skutočne nesená až do končín zeme.

Bratia a sestry, predstavte si to, zo 192 krajín, ktoré si navzájom vymenili veľvyslancov, dosahujeme 172 a zvyšok dosahujú tí, ktorí bývajú v susedných krajinách. Evanjelium o kráľovstve so všetkým, čo k tomu patrí, je predsa teraz kázané na svedectvo.

Dovoľte mi to teraz prečítať:

„Mnohí ľudia aj reportéri tam stáli na brehu a vtedy ešte raz zaznelo: „Pozri nahor!“ A keď som pozrel nahor, zostúpilo toto svetlo. Ľudia strácali vedomie a zaznel hlas, ktorý otriasol celým okolím. **Tak ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.** Nie že by som bol ja ten predchodca, ale zvesť bude predchodcom.“

Je jednoducho mocné, že to môžeme rešpektovať a vedieť, že Boh vzal zvestovateľa, ale zvesť nám zostala – to čerstvo zjavené Slovo od trónu Božieho. Pán nás zaviedol do svätyne svätých, truhla zmluvy je otvorená, všetky tajomstvá sú zjavené a my smieme veriť tak, ako hovorí Písmo.

Bratia a sestry, ešte v súvislosti s večerou Pánovou... tento rok sme ešte večeru Pánovu neslávili a náhle mi prišla myšlienka: Ľudia prichádzajú z veľkej diaľky...

A aj to mi ešte dovoľte narychlo povedať: Bolo by to dobré, keby všetky zbory na všetkých miestach a všetky zbory v domoch slávil večeru Pánovu nezávisle od nás tu. Skutočne nezávisle. A poviem vám aj prečo. Pretože stojí trikrát napísané, že lámali chlieb tu i tam v domoch [Skutky 2:42, 46, 20:7]. Ak to však my raz alebo dvakrát za rok činíme, tak skutočne preto, aby aj všetci tí, ktorí žijú rozptýlení, mohli mať na večeri Pánovej účasť, pretože vždy, keď berieme večeru Pánovu, vyznávame, čo Pán pre nás vykonal.

Dnes mi leží na srdci niečo veľmi mimoriadne v spojení s odpustením a milosťou... niečo veľmi mimoriadne a to modlitba nášho Pána, totiž Otčenáš. Čítajme z Matúša 6. kapitoly. Myslím, že kto môžeš, povstaň k tomu. Tam nás Pán učil modliť sa. Matúš 6:9.

„Vy sa tedy modlite takto...“

Takže Pán sám nám prikázal, ako sa máme modliť. Prosím! Prosím, dbajme na každý výrok, ktorý nasleduje:

„Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech sa posväťí Tvoje meno!“

Na to povieme Amen! Nech sa posväťí Tvoje meno, ktoré je nad každé meno [Efežanom 1:21, Filipanom 2:9]. Verš 10:

„Nech príde Tvoje kráľovstvo! Nech sa stane Tvoja vôľa ako v nebi, tak aj na zemi!“

Povedzme na to Amen! Tvoja vôľa nech sa deje ako v nebi tak i na zemi. My sme ešte na zemi a nech je to dnes naša úprimná túžba: Tvoja vôľa, nech sa deje v mojom živote. A potom verš 11:

„Daj nám dnes náš každodenný chlieb.“

Aj na to hovoríme Amen, pretože Pán nám skutočne dáva bohatý pokrok v oboch oblastiach. Teraz však príde tá hlavná vec. Teraz príde tá hlavná vec:

„...a odpusť nám naše viny ako aj my odpúšťame svojim vinníkom.“

Odpusti nám tak, ako i my odpúšťame. Nič nám nezapočítavaj, ako ani my nikomu nič nezapočítavame. Odpusť nám tak dokonale, aby z toho viac nič nezostalo.“ A potom vo verši 12:

„A odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom a neuveď nás v pokušenie, ale nás zbav zlého.“

Teraz však príde pre nás všetkých ten najdôležitejší verš:

„Lebo ak odpustíte ľuďom ich poklesky, odpustí aj vám váš nebeský Otec; ale ak vy neodpustíte ľuďom ich pokleskov, neodpustí ani váš Otec vašich pokleskov.“

Môžete sa posadiť.

Hovorím vám, dnes mi to skutočne šlo k srdcu. Všade sú núdze, všade sú nedorozumenia. Všade, či mladí, či starí, či v manželstve, či rodine... a väčšinou je tým veľkým problémom odpustenie. Skutočne zo srdca odpustiť, aby nám mohlo byť zo srdca odpustené. Preto nech toto biblické miesto skutočne hovorí ku nám všetkým.

Tvoje kráľovstvo nech príde, Tvoja vôľa nech sa deje, v nebi ako i na zemi a odpusť nám tak, ako sme i my odpustili a nezapočítavaj nám nič tak, ako sme ani my nikomu nič nezapočítali. Daruj plné odpustenie a plné zmierenie z milosti, pretože tak to Pavol napísal – že nám je zverený úrad zmierenia, aby sme mohli zvolať: „*Nechajte sa zmieriť s Bohom!*“ [2. Korinťanom 5:18-19] A toto nádherné evanjelium o Božej milosti zvestujeme.

Hovorím ešte raz: „*Boh bol v Kristu a zmieril svet sám so Sebou.*“ [2. Korinťanom 5:19] Krv novej zmluvy tiekla. Dlhý úpis je roztrhaný a my smieme jeden druhého prijať tak, ako prijal Boh v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi, nás. A aj dnes smieme spoločne sláviť večeru Pánovu a vedieť, že ju budeme budeme sláviť noví, ako to náš Pán a Spasiteľ sám povedal v Matúšovi 26. Tam máme potvrdenie toho, čo náš Pán vtedy povedal. Matúš 26 od verša 26.

„*A keď jedli, vzal Ježiš chlieb, a keď bol dobrorečil, lámal a dával učeníkom a povedal: Vezmite, jedzte: toto je moje telo. Potom vzal kalich a poďakujúc dal im so slovami: Pite z neho všetci, lebo toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov. Ale hovorím vám, že odteraz nebudem nikdy piť z tohoto plodu viniča, až do toho dňa, keď ho budem piť s vami nový v kráľovstve Svojho Otca.*“

Bratia a sestry, čítajme ešte v Kološanom 1:21–22. Tu máme priame zhrnutie toho, o čo sa vlastne ešte dnes jedná:

„...i vás, ktorí ste boli kedysi odcudzení a nepriateľmi myslou v zlých skutkoch; ale teraz vás zmieril v Jeho ľudskom tele skrze smrť, aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred Ním...“

Kto to môže pochopiť? Už viac žiadna obžaloba, postavení neobžalovateľní pred tvárou Božou.

Napísal som si, čo brat Branham zvolal 25. 11. 1965 pravým veriacim:

„Vy ste čistá panenská bezhriešna nevesta, synovia živého Boha. Každý muž, každá žena, ktorá sa narodila z Božieho

Ducha, je obmytá krvou Ježiša Krista, je oslobodená od každého hriechu a vyžíva vo viere každé Božie Slovo, totiž tak, ako stojí napísané. A sú pred Bohom takí, ako keby nikdy nezhrešili. Skrze krv Ježiša Krista ste dokonali!“

Jednoducho pramocné. Vykúpenie skutočne nastalo. Nehľadme na naše slabosti a poklesky. Odložme starého človeka a oblečme si nového človeka a vzdajme Bohu len vďaku za milosť, ktorá sa nám stala, že môžeme skutočne vzývať krv, Slovo a Ducha a vedieť, že Boh všetko dobré učinil a učiní pri Svojom príchode, keď nastane i premena našich tiel.

Povedzme to ku cti Pánovej: Boli sme omilostení, aby sme niesli Slovo ďalej, aby sme priniesli poslednú zvesť, posledné volanie. A všetci, ktorí sú z Boha, budú na Jeho hlas počuť.

Dovoľte mi aj to vždy nanovo zdôrazniť: Praví Bohom poslaní muži nespájajú ľud sami so sebou, ale s Bohom. Skutočne s Bohom a preto sme aj po odchode brata Branhama predsa spojení s Bohom, sme predsa nasledovníci Ježiša Krista, nášho Pána. My predsa nenásledujeme Pavla, Petra alebo brata Branhama alebo brata Franka, my nasledujeme nášho Pána, ktorý nás vykúpil, ktorý za nás vydal Svoj život. Preto sme vďační, že Jeho poslovia zvestovali Jeho Slovo a naďalej ho zvestujú.

Ak ma vidíte s bolestivým výrazom na tvári, tak skutočne preto, že povstalo toľko rôznych smerov. Bohu buď však vďaka, že existuje jeden pravý smer, ktorý sa nechal napraviť podľa Božieho Slova a i to smieme povedať: Boh nám otvoril porozumenie pre všetko, čo brat Branham učil. Počnúc pádom do hriechu a až po večnosť – skutočne všetko je jasné a jasne zjavené pre toho, kto je vedený Svätým Duchom. A Svätý Duch vedie do každej pravdy, a to až k tomu dôležitému bodu, ktorý musel brat Branham povedať „Nie že by som bol ja predchodcom, ale zvesť je predchodcom...“ a preto nesieme túto Božiu zvesť. Nemali by sme žiadnu zvesť, ak by neexistoval zvestovateľ. Boh musel poslať muža, aby nám zjavil Slovo, ktoré pre náš čas zaslúbil, aby nás v tomto čase zaviedol do plánu nášho Boha pre tento čas.

Kým je lámány chlieb, dovoľte mi prečítať napomínajúce slová z 1. Korinťanom 11. kapitoly od verša 26.

„Lebo koľkokrát by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde. Takže ktokoľvek je tento

chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej. Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.“

Toto napomenutie musíme čítať a povedať, že všetci, ktorí spasenie prijali a uchopili, sú oprávnení skúšať sami seba a potom jesť a piť. Skutočne však len tí, ktorí spasenie osobne prežili, ktorí môžu povedať: „Tak iste, ako svieti slnko na nebesiach, tak iste som ja hriešnik dostal odpustenie!“ Večera Pánova je spomienkou na to, čo sa za nás stalo, ale nemalo sa to stať len pre nás, musí sa to stať na nás, s nami a skrze nás – že sa nám osobne z milosti stalo plné spasenie, odpustenie, zmierenie, milosť a spása.

Takže skúšajme sami seba, nie iných. V Matúšovi 6 sme čítali v modlitbe nášho Pána o odpustení – odpustení zo srdca. Ale ešte raz zdôraznime: Presne tak ako je to s krstom, presne tak isto je to i s večerou Pánovou: Pokrstiť sa môže skutočne len ten, kto vo viere prijal a uchopil odpustenie svojich hriechov, pretože krst je potvrdenie toho, že sme odpustenie prijali a uchopili a preto musí byť všetkým národom odpustenie hriechov najprv kázané. Ako stojí napísané v Markovi 16:16: „*Kto verí a pokrstí sa, bude spasený.*“

To isté sa vzťahuje i na večeru Pánovu. Potrebujeme spasné prežitie, aby sme chlieb a kalich mohli brať.

Teraz skloníme naše hlavy, zotrváme v tichej modlitbe a všetci, ktorí ešte túto dokonale platnú istotu nemajú a chceli by ju teraz obdržať... aby sme sa jeden za druhého modlili, aby mohli všetci brať večeru Pánovu hodným spôsobom – všetci, ktorí svoje životy Pánovi posvätili a svoje spasenie, oslobodenie, odpustenie prijali a uchopili.

V čase, keď máme hlavy sklonené, smiem sa pýtať, aby zdvihli ruku všetci tí, ktorí by chceli byť do tejto modlitby zahrnutí. Áno, všade, skutočne všade.

Ó, milovaný Pane, nech je tu dnes zjavené, že sme počuli evanjelium o milosti, kráľovstve, o zmierení, o odpustení skrze krv Baránka, že dnes sme zo srdca uverili, že si Ty, Boží Baránok, za nás zomrel na kríži Golgoty, že si sa obetoval, že si Svoju krv preliel – krv novej zmluvy. Milovaný Pane, spoločne Ťa teraz prosíme o odpustenie pre všetkých, ktorí sú dnes na tomto mieste. Prosíme Ťa o to v mene Ježiša Krista, nášho Pána. Verte tomu teraz, prijmite to a majte účasť na večeri Pánovej v Ježišovom svätom mene. Amen.